

УДК 330.322.012

РОЗРОБКА МЕТОДИЧНОГО ПІДХОДУ ДО РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ З БОКУ ДЕРЖАВИ В УКРАЇНІ

Сас Н.М., Карапетян О.А.

DEVELOPMENT OF METHODOLOGICAL APPROACHES TO THE REGULATION OF THE INVESTMENT PROCESS BY THE STATE IN UKRAINE

Sas N.M., Karapetyan O.A.

Стаття присвячена удосконаленню методичного підходу до регулювання інвестиційних процесів в Україні з боку держави, який, на відміну від існуючих, включає наступні етапи: визначення впливу притоку інвестицій на ріст економіки; розробка методичних положень щодо виміру впливу кількісних факторів інвестиційного середовища на перебіг інвестиційних процесів; визначення методичних положень галузевої структурної перебудови через виявлення високотехнологічних галузей. На цій основі стає можливим обґрунтування важелів політик впливу на інвестиційні процеси; формування методів стимулювання інвестиційних процесів. Запровадження наведеного підходу науково обґрунтовує зміст інструментів та методів регулювання інвестиційних процесів з огляду на фактори інвестиційного середовища.

Ключові слова: інвестиції, інвестиційний процес, національна економіка, державне регулювання, політика, механізм, економічний ріст

1. **Вступ.** На тлі подій останніх років в Україні, які характеризуються погіршенням показників соціально-економічного розвитку, політичною нестабільністю, зростанням залежності від міжнародних кредитів, посиленням інфляційних процесів, вітчизняна економіка потребує ресурсів для розвитку реального сектора. Динаміка інвестиційних вкладень у галузевому розрізі свідчить про зростання інтересу до постачання електроенергії, газу, пари та кондиціонованого повітря, стабільно високий рівень вкладень спостерігається у металургійному виробництві та добувній промисловості. Разом з тим, інвестиції у високотехнологічні галузі у структурі мають незначну питому вагу, що обмежує можливість перейти на нові види ринкового попиту у зв'язку із інтеграцією України до ЄС. Тобто, така ситуація знижує інноваційність та конкурентоспроможність країни на європейському ринку, унеможливаючи забезпечення її економічного росту.

Метою статті є обґрунтування методичного підходу до регулювання інвестиційних процесів з боку держави в національній економіці.

2. Аналіз останніх досліджень та публікацій

Розглядаючи форми та методи удосконалення державного регулювання інвестиційних процесів, наведемо основні точки зору сучасних науковців. С.С. Погореловський вказує на необхідність комплексного реформування всієї фінансово-інвестиційної інфраструктури, а саме: «створення цілісної системи для моніторингу інвестиційного клімату в умовах дії чинного законодавства України, що сприятиме удосконаленню нормативно-правової бази, яка регламентує інвестиційну діяльність; спрощення і впорядкування державного адміністрування, створення умов для ринкового саморегулювання інвестиційних процесів, що сприятиме зменшенню рівня корупції в нашій державі; пошук форм і методів залучення до інвестиційної сфери заощаджень населення та вдосконалення системи гарантій збереження вкладів громадян у фінансово-кредитних установах; здійснення контролю за ефективним використанням бюджетних коштів, наданих для реалізації інвестиційних проектів; запровадження Міжнародних стандартів результативності інвестування (GIPS) для надання звітності за підсумками інвестиційної діяльності, що сприятиме не лише її прозорості, але й збільшенню іноземних інвестицій; створення умов для розвитку індустрії венчурного інвестування, як головного джерела фінансування інновацій, яких потребують передусім агропромисловий комплекс, енергетика, транспорт, зв'язок; застосування проектного підходу в управлінні інвестиційною діяльністю в умовах прискорення науково-технічного прогресу та високої динамічності бізнес-процесів, що потребує відповідного рівня підготовки менеджерів; стимулювання вітчизняних підприємств до розробки та підтримки власних Інтернет-сайтів, що сприятиме поширенню інформації про діяльність підприємства та залученню нових партнерів для бізнесу та інвестицій; систематизоване, детальне вивчення досвіду зарубіжних країн у залученні іноземних

інвестицій, що допоможе створити максимально сприятливий інвестиційний клімат для розвитку економіки України» [1]. З окремими положеннями можна погодитися (зокрема, щодо створення сприятливого інвестиційного клімату). Проте, на наш погляд, положення щодо першочергового інвестування у агропромисловий комплекс, енергетику, транспорт, зв'язок дещо розбігаються із курсом на індустріалізацію, високотехнологічність галузей, який бачиться нами як основний чинник пріоритетності інвестицій в Україні.

Інший фахівець, Носова О.В., заявляє, що «поліпшити інвестиційний клімат в Україні можна завдяки: концентрації наявних ресурсів у пріоритетних галузях економіки з наступною їхньою трансформацією в інвестиції і, завдяки цьому, створити умову для економічного зростання; інвестуванню в людський капітал, підвищенню ступеня кваліфікації працівників, що є основою для впровадження нових технологій на підприємствах; зростанню інвестицій в акціонерний капітал і надання кредитного фінансування на більший термін сприяє підвищенню конкурентоспроможності приватного сектору економіки; забезпеченню прозорості прийняття інвестиційних проектів у сфері місцевого виробництва, сервісу, нерухомості й сільського господарства; створенню системи стимулів, спрямованих на залучення інвестицій, які включають податкові пільги, передачу новим підприємствам держзамовлень, надання послуг за митним оформленням, консультування, спрощення процедур реєстрації та ліцензування, фінансова підтримка; поліпшення ділового клімату (оздоровлення довкілля, створення інфраструктури ринку)» [2]. Цілковито погоджуючись із науковцем щодо наведених форм та методів удосконалення регулювання інвестиційними процесами, відзначимо фактичну відсутність серед них методів прямого регулювання з боку держави.

А. Даниленко зазначає, що «поліпшення інвестиційного клімату доцільно реалізовувати через державну політику, яка може бути здійснена через виконання наступних завдань: підготовка комплексної програми підвищення інвестиційного іміджу України, метою якої має стати визначення пріоритетних напрямів розвитку в економічній сфері, а саме: збільшення ВВП на душу населення до рівня нових країн – членів ЄС та зростання доходів населення до рівня країн із середнім розміром доходів; у правовій сфері пріоритетними завданнями є визначення пакету законів України, що регулюють систему прав власності та гарантій іноземному інвестору, забезпечують гарантії компенсації у разі націоналізації майна іноземного інвестора, визначають законодавчі основи створення передумов для легалізації повернення вітчизняного капіталу з-за кордону; з метою збільшення кількості привабливих інвестиційних проектів розроблення підготовки Держкомітетом фінансового

моніторингу моделі інвестиційного розвитку, що спиралася б на приватні інвестиції; створення механізму конкуренції між рейтинговими агентствами з метою підвищення довіри компаній до рейтингів; створення центру моніторингу інвестиційного клімату (аналог Держкомітету фінансового моніторингу), що сприятиме систематизації результатів запровадження в дію сукупності правових актів для галузей, регіонів, підприємств, розробці прогнозів інвестиційної привабливості України» [3, с. 134].

О. Малютін пропонує наступні заходи, що сприятимуть покращенню інвестиційної привабливості України та поліпшенню її інвестиційного клімату: «планомірне та відкрите завершення процесу приватизації; здійснення пенсійної реформи та сприяння становленню інституту недержавних пенсійних фондів; граничне обмеження тіньового сектора економіки, легалізація тіньових капіталів, що забезпечить значний притік інвестиційних ресурсів в економіку країни з-за кордону; розвиток депозитарної системи; реформування системи оплати праці; зміна податкової концепції у сфері оподаткування інвестиційних ресурсів; зниження податкового навантаження на економіку країни; усунення різниці між фінансовим та стратегічним інвесторами; розроблення та запровадження кодексу ділової етики або етичного кодексу корпоративного управління для всіх учасників ринку; надання державної підтримки для створення механізмів залучення коштів населення для інвестиційних операцій; підготовка відповідних інформаційних пакетів для потенційних інвесторів; забезпечення прибутковості підприємств державної форми власності; підвищення ефективності інвестицій за рахунок зростання прозорості ринкового середовища та роботи підприємств; ведення дієвої боротьби з корупцією; здійснення реструктуризації великих неефективних підприємств та максимальне розширення сфери малого та середнього бізнесу; адаптація до українських умов міжнародних стандартів ведення бізнесу; створення рівних конкурентних умов для внутрішніх та іноземних інвесторів; сприяння розвитку ефективної банківської системи, орієнтованої на кредитування реального сектора економіки; сприяння розвитку ринку страхових послуг» [4, с. 72]. Такий опис форм державного регулювання інвестиційних процесів бачиться як найбільш повний.

Наведемо також думку Терещенко В.Л., який пропонує основи «системної державної інвестиційної політики, основними завданнями якої мають стати: визначення загальних критеріїв і показників об'єктивної оцінки економічних процесів; розробка регіональних програм стимулювання приватних вітчизняних та іноземних інвестицій на базі виявлених у регіонах потреб і можливостей з урахуванням місцевих умов і накопиченого досвіду в сфері інвестиційного

співробітництва; створення прозорого та зрозумілого правового поля; підвищення якості освіти; розвиток співробітництва України з провідними міжнародними фінансовими організаціями, формування привабливого іміджу країни на світових ринках капіталів» [5].

Віддаючи належне внеску науковців у теорію та практику інвестування, слід зауважити, що визначення інструментів та методів, методичних підходів до регулювання інвестиційних процесів на державному рівні з огляду на сучасні умови макроекономічного стану потребують подальшого теоретичного та науково-методичного обґрунтування.

2. Результати дослідження. Елементами механізму регулювання інвестиційних процесів є принципи, форми і методи, що обумовлюють діяльність компетентних органів державної влади з визначення нормативних, методологічних, регулятивних, стимулюючих засад перебігу інвестиційного процесу через створення належної системи інвестиційного середовища та покращення інвестиційного клімату.

Суб'єктами регулювання інвестиційних процесів з боку держави є органи державної влади, представлені Міністерствами та відомствами: Міністерство фінансів, Міністерство економічного розвитку і торгівлі, Міністерство соціальної політики, Державна фіскальна служба, НБУ, Кабінет міністрів, Комітет з питань запобігання і протидії корупції, Верховна рада України, Національна комісія з цінних паперів та фондовому ринку.

Об'єктами регулювання виступають процеси залучення капітальних та фінансових інвестицій через створення належної системи інвестиційного середовища та покращення інвестиційного клімату.

Метою регулювання інвестиційних процесів визначимо паритетне задоволення інтересів суспільства, учасників всіх рівнів національної економіки (макро-, мезо- та мікрорівня) та інвесторів у досягненні фінансового ефекту (для інвестора) та економічного, екологічного, соціального та інших видів ефекту (для національної економіки та суспільства).

Принципи, на яких має будуватися регулювання інвестиційних процесів з боку держави, полягатимуть у наступному:

гнучкість, тобто здатність системи регулювання здійснювати перехід до застосування нових дієвих форм та методів, необхідних для реалізації основних функцій, завдань та досягнення визначеної мети у найкоротші терміни;

адаптивність, що полягає у здатності системи регулювання пристосовуватися до зміни навколишнього середовища, глобалізаційних та інтеграційних процесів;

надійність та стабільність – забезпечення властивості системи регулювання щодо збереження у часі в установлених межах значення всіх цільових

параметрів, які характеризують режими та умови інвестиційного середовища та інвестиційного клімату;

цілеспрямованість – орієнтація системи регулювання та отримання певних результатів та досягнення єдиної мети;

результативність, що має забезпечуватися отриманням позитивного результату від здійснених заходів з регулювання інвестиційних процесів;

прозорість та унеможливлення проявів корупції з боку урядових інституцій;

узгодженість з стратегією розвитку країни, грошово-кредитною, соціальною, макроекономічною, бюджетною та зовнішньоекономічною політиками.

Завдання удосконалення форм та методів механізму регулювання інвестиційних процесів пропонується вирішувати з огляду на тенденції розвитку економіки, що вимірюються приростом ВВП, через активізацію напрямів регулювання щодо створення результативного інвестиційного середовища та прийняттого інвестиційного клімату. Задля цього необхідним є розробка методичного підходу, що включає наступні етапи:

визначення впливу притоку інвестицій на розвиток економіки;

формування методичних положень щодо виміру впливу кількісних факторів інвестиційного середовища на перебіг інвестиційних процесів;

визначення напрямів галузевої структурної перебудови через виявлення високотехнологічних галузей та рівня інноваційних інвестицій.

По-перше, визначимо вплив приросту капітальних та фінансових інвестицій в розрізі інструментів на приріст ВВП. За ретроспективною базою даних побудовано регресійну модель:

$$\begin{aligned} \delta GDP = & 0,076 + 0,418\delta CI + 0,044\delta Vs + \\ & + 0,0113\delta Vic + 0,0223\delta Vgb \end{aligned} \quad (1)$$

де δGDP - приріст ВВП; δCI – приріст капітальних інвестицій; δVs – приріст торгівлі акціями на фондовому ринку; δVic – приріст торгівлі цінними паперами інститутів спільного інвестування; δVgb – приріст торгівлі державними облигаціями.

Під час попередньої побудови моделі до неї було також включено обсяг торгів корпоративними облигаціями, проте перевірка на мультиколінеарність виявила необхідність виключення показника через його тісний зв'язок із іншими змінними.

Для оцінки значущості побудованої множинної перевірено коефіцієнт детермінації, який за даними генеральної сукупності дорівнює: $R^2 = 0,87$. Враховано F-критерій Фішера ($F=6,69$; $F_{kp}(4;4) = 6,39$). Враховуючи, що $F > F_{kp}$, коефіцієнт детермінації статистично значимий і побудоване рівняння регресії статистично надійне.

Визначено найсуттєвіші фактори інвестиційного середовища, що впливають на перебіг інвестиційних процесів в Україні, на основі ретроспективних даних яких проведено нейромережне моделювання для капітальних та фінансових інвестицій. В нейромережну модель включено наступні фактори:

δX_1 – приріст зайнятості населення;

δX_2 – приріст реального наявного доходу;

δX_3 – зміна облікової ставки НБУ;

δX_4 – зміна середньозваженої ставки за всіма інструментами ;

δX_5 – зміна офіційного курсу гривні до дол. США;

δX_6 – приріст обсягу реалізованої промислової продукції;

δX_7 – зміна рентабельності операційної діяльності підприємств.

За результатами нейромережного моделювання встановлено, що за умови незмінної державної інвестиційної політики зниження капітальних інвестицій складе 17%, приріст обсягу торгів акціями - 128%, зниження обсягу торгів цінними паперами інститутів спільного інвестування та державними облігаціями - 68% та 11% відповідно. Підставивши наведені прогнози щодо тенденцій змін капітальних та фінансових інвестицій у регресійне рівняння 1, отримуємо прогнозне значення приросту ВВП на рівні 5,4%, яке може бути досягнуте за рахунок приросту обсягу торгів акціями на ринку цінних паперів. При цьому основними напрямками регулювання інвестиційних процесів з боку держави визначимо подолання негативних тенденцій у залученні капітальних інвестицій, торгів цінними паперами інститутів спільного інвестування та державними облігаціями. Удосконалення методичних положень структурно-галузевої політики запропоновано проводити у

відповідності до пріоритету розвитку високих та середньовисоких за технологічним рівнем галузей економіки (табл.). Для розрахунку обрано дані щодо ВДВ у 2013 р., адже події 2014 р. внаслідок обмежень зовнішньоекономічної діяльності з Росією змінили структуру ВВП.

Відповідно до проведених розрахунків сформуємо 3 групи видів діяльності за пріоритетністю вкладання капітальних інвестицій:

перша група «Види діяльності високопріоритетного розвитку»: виробництво інших транспортних засобів (в т.ч. виробництво залізничних локомотивів і рухомого складу, літаків і космічних суден, суден і човнів, а також деталей для цих транспортних засобів), виробництво машин і устаткування, не віднесених до інших угруповань (в т.ч. виробництво машин і устаткування загального призначення, виробництво машин і устаткування для сільського та лісового господарства, виробництво металообробних машин і верстатів), виробництво електричного устаткування;

друга група «Види діяльності середньопріоритетного розвитку»: будівництво, виробництво комп'ютерів, електронної та оптичної продукції, виробництво основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів;

третя група «Види діяльності низькопріоритетного розвитку»: виробництво готових металевих виробів, крім машин і устаткування, виробництво іншої неметалевої мінеральної продукції, виробництво гумових і пластмасових виробів, виробництво автотранспортних засобів, причепів і напівпричепів, виробництво хімічних речовин і хімічної продукції, металургійне виробництво, виробництво коксу та коксопродуктів.

Таблиця

Визначення пріоритетності вкладання капітальних інвестицій за видами діяльності

Вид діяльності	Частка ВДВ у структурі випуску	Коефіцієнт високотехнологічності	Мультиплікативна оцінка
Виробництво інших транспортних засобів (в т.ч. виробництво залізничних локомотивів і рухомого складу)	0,391	3	1,173
Виробництво машин і устаткування, не віднесених до інших угруповань	0,222	3	0,666
Виробництво електричного устаткування	0,181	3	0,543
Будівництво	0,213	2	0,426
Виробництво комп'ютерів, електронної та оптичної продукції	0,104	4	0,416
Виробництво основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів	0,095	4	0,38
Виробництво готових металевих виробів, крім машин і устаткування	0,163	2	0,326
Виробництво іншої неметалевої мінеральної продукції	0,145	2	0,29
Виробництво гумових і пластмасових виробів	0,133	2	0,266
Виробництво автотранспортних засобів, причепів і напівпричепів	0,085	3	0,255
Виробництво хімічних речовин і хімічної продукції	0,068	3	0,204
Металургійне виробництво	0,078	2	0,156
Виробництво коксу та коксопродуктів	0,068	2	0,136

Джерело: розраховано за даними Державної служби статистики [6] та OECD-Eurostat [7]

Регулювання інтенсифікації інвестиційних процесів з боку держави для першої групи має бути суттєвим і базуватися на методах прямого фінансування, наданні податкових пільг в разі інвестицій в інновації та наукові розробки, державних гарантій, пільгового кредитування.

Для другої групи мають застосовуватися непрямі методи регулювання з боку держави, що полягатимуть у пільговому кредитуванні переоснащення виробництва галузей, застосуванні податкових пільг, стимулюванні експорту через надання преференцій у митних тарифах.

У галузевій структурі виробництва має зростати частка інвестицій в нові інноваційні проекти. Задля визначення оптимальної її частки перетворено отриману раніше залежність (1) з урахуванням інструменту корегування (збільшення) залучення інвестицій у інноваційні проекти за рахунок можливості перерозподілу наявних. До моделі введено наступні параметри: $\delta C^*(p) = (1-p)\delta CI + p M e^{-k p}$; $p \in [0,1]$ - частка капітальних інвестицій, направлена на інвестування нових інноваційних проектів та напрямків; M - приріст частки доданої вартості, що враховує k - параметр, який характеризує швидкість розвитку інноваційних інвестицій у галузі.

Для доцільного варіанту вибору оптимальної величини p характерні наступні твердження: (1.1) – спадаюча лінійна залежність приросту δGDP , що відповідає залучанню інвестицій без урахування інвестування у якісно нові проекти; (1.2) – зростаюча залежність приросту δGDP , що відповідає залучанню інвестицій у якісно нові проекти; (1) – результуюча функція приросту δGDP з урахуванням можливості впливу на сприяння інвестуванню у якісно нові проекти за рахунок реструктуризації галузевої політики. Вибір типу обраних залежностей з урахуванням економічного змісту заданих складових представлено на рис.

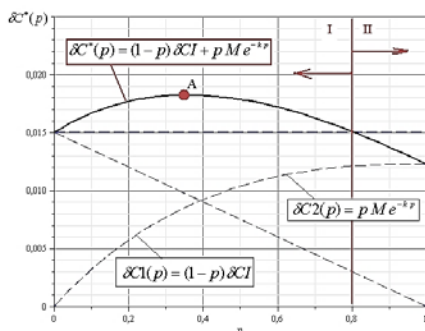

Рис. Вибір типу приросту δGDP з урахуванням економічного змісту заданих складових

Функція набуває максимального значення у точці $A(p_A, \delta C^*(p_A))$, що визначає оптимальне значення p_A (оптимальне розподілення) для раціонально обраних інноваційних проектів (напрямків). При цьому область $p \in [0,1]$ можна поділити на доцільну (I), що відповідає виконанню

нерівності $\delta C^*(p) \geq \delta CI$ (тобто доцільності вибору з урахуванням сприяння новим інноваційним проектам відносно практики підтримання існуючих, що не призводять до стрімкого зростання доданої вартості за рахунок інноваційних перспективних оновлень), область (II), що відповідає виконанню нерівності $\delta C^*(p) < \delta CI$, тобто вказує на недоцільність перерозподілу в наведених частках, що відбувається за рахунок неможливості повної відмови від підтримки існуючих напрямків в сторону тільки нових інноваційних напрямків.

На цій основі стає можливим обґрунтування ефективних важелів грошово-кредитної, соціальної, податкової, зовнішньоекономічної, бюджетної політик щодо розвитку високотехнологічних галузей та формування положень грошово-кредитної, соціальної, податкової, зовнішньоекономічної, бюджетної політик щодо стимулювання інвестиційних процесів.

4. Висновки. В результаті удосконалення методичного підходу до регулювання інвестиційних процесів з боку держави в національній економіці застосовано кореляційно-регресійний аналіз та нейромережне моделювання. Отримано прогнозні дані щодо тенденцій залучення капітальних та фінансових інвестицій в економіку України за умови збереження динаміки кількісних показників інвестиційного середовища. Встановлено, що приріст ВВП може бути досягнутий за рахунок приросту обсягу торгів акціями на ринку цінних паперів. При цьому основними напрямками регулювання інвестиційних процесів з боку держави визначено подолання негативних тенденцій у залученні капітальних інвестицій, торгів цінними паперами інститутів спільного інвестування та державними облігаціями. Удосконалені методичні положення щодо визначення пріоритетності капітальних інвестицій дозволили виокремити 3 групи видів діяльності: перша група «Види діяльності високопріоритетного розвитку»: виробництво інших транспортних засобів (в т.ч. виробництво залізничних локомотивів і рухомого складу, літаків і космічних суден, суден і човнів, а також деталей для цих транспортних засобів), виробництво машин і устаткування, не віднесених до інших угруповань (в т.ч. виробництво машин і устаткування загального призначення, виробництво машин і устаткування для сільського та лісового господарства, виробництво металообробних машин і верстатів), виробництво електричного устаткування; друга група «Види діяльності середньопріоритетного розвитку»: будівництво, виробництво комп'ютерів, електронної та оптичної продукції, виробництво основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів. За

наведеними групами пріоритетного вкладання капітальних інвестицій диференціюються форми та методи державного регулювання. Встановлено, що за умови вкладання 38,4% капітальних інвестицій у нові інноваційні проекти забезпечується максимальний приріст ВВП України.

Література

1. Погореловський С.С. Оцінка інвестиційного клімату України та напрями його покращення / С.С. Погореловський // Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України. – 2011. - № 1. – С. 477-489.
2. Носова О.В. Інвестиційний клімат в Україні: основні напрями поліпшення / О.В. Носова // Стратегічні пріоритети: науково-аналітичний щоквартальний збірник. - Національний інститут стратегічних спостережень. – 2008. - № 1(6) – С. 59- 65.
3. Даниленко А.А. Актуальні питання прямих іноземних інвестицій до України з ЄС (у контексті розширення Євросоюзу на схід / А.А. Даниленко // Фінанси України. – 2008. – № 1. – С.127–137.
4. Малютін О.К. Концепція поліпшення інвестиційного клімату в Україні / О.К. Малютін // Фінанси України. – 2008. – № 11. – С.64–74.
5. Терещенко В.Л. Проблеми та перспективи покращення інвестиційного клімату в Україні / В.Л. Терещенко // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015. - Випуск 4. – С. 926-931.
6. Офіційний сайт Державної служби статистики України [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://www.ukrstat.gov.ua/>
7. OECD-Eurostat [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/htec_esms_an5.pdf

References

1. Pogoryelovs'kyj S.S. Ocinka investy'cijnogo klimatu Ukrayiny' ta napryamy' jogo pokrashhennya / S.S. Pogoryelovs'kyj // Zbirnyk naukovy'x prac' Nacional'nogo universytetu derzhavnoyi podatkovoyi sluzhby' Ukrayiny'. – 2011. - № 1. – S. 477-489.
2. Nosova O.V. Investy'cijnij klimat v Ukrayini: osnovni napryamy' polipshennya / O.V. Nosova // Strategichni priorytety': naukovo-anality'chny'j shhokvartal'ny'j zbirnyk. - Nacional'ny'j instytut strategichny'x sposterezhen'. – 2008. - № 1(6) – S. 59- 65.
3. Danylenko A.A. Aktual'ni pry'tannya pryamy'x inozemny'x investy'cij do Ukrayiny' z YeS (u konteksti rozshy'rennya Yevrosoyuzu na sxid / A.A. Danylenko // Finansy' Ukrayiny'. – 2008. – № 1. – S.127–137.
4. Malutin O.K. Konceptiya polipshennya investy'cijnogo klimatu v Ukrayini / O.K. Malutin // Finansy' Ukrayiny'. – 2008. – № 11. – S.64–74.
5. Tereshhenko V.L. Problemy' ta perspekty'vy' pokrashhennya investy'cijnogo klimatu v Ukrayini / V.L. Tereshhenko // Global'ni ta nacional'ni problemy' ekonomiky'. – 2015. - Vy'pusk 4. – S. 926-931.

6. Oficijny'j sajт Derzhavnoyi sluzhby' staty'sty'ky' Ukrayiny' [Elektronny'j resurs]. - Rezhy'm dostupu : <http://www.ukrstat.gov.ua/>
7. OECD-Eurostat [Elektronny'j resurs]. – Rezhy'm dostupu: http://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/htec_esms_an5.pdf

Сас Н.Н., Карапетян О.А. Разработка методических подходов к регулированию инвестиционных процессов со стороны государства в Украине.

Статья посвящена совершенствованию методического подхода к регулированию инвестиционных процессов в Украине со стороны государства, который, в отличие от существующих, включает следующие этапы: определение влияния притока инвестиций на рост экономики; разработка методических положений по измерению влияния количественных факторов инвестиционной среды на ход инвестиционных процессов; определение методических положений отраслевой структурной перестройки в результате выявления высокотехнологичных отраслей. На этой основе становится возможным обоснование рычагов политик влияния на инвестиционные процессы; формирование методов стимулирования инвестиционных процессов. Использование указанного подхода научно обосновывает содержание инструментов и методов регулирования инвестиционных процессов с учетом факторов инвестиционной среды.

Ключевые слова: инвестиции, инвестиционный процесс, национальная экономика, государственное регулирование, политика, механизм, экономический рост

Sas N.N., Karapetyan O.A. Development of methodological approaches to the management of investment processes on the part of the state in Ukraine.

The article is devoted to the improvement of the methodical approach to the regulation of investment processes in Ukraine by the state, which, unlike the existing ones, involves the following steps: determination of the impact of inflows on economic growth; Development of methodical positions on the measurement of the impact of the quantitative factors, the investment environment in the course of the investment process; definition of methodical positions the industry restructuring in the identification of high-tech industries. On this basis, it becomes possible to study the impact of leverage policies on investment processes; the formation of methods to stimulate the investment processes. Using this approach justifies the scientific content of the tools and methods of regulation of investment processes, taking into account the investment environment factors.

Keywords: investments, investment process, the national economy, government regulation, policy, mechanism, economic growth

Сас Наталія Миколаївна – аспірант, Донбаська державна машинобудівна академія (м. Краматорськ). snezhana_pipko@mail.ru

Карапетян Оксана Аксєлівна – аспірант, Донбаська державна машинобудівна академія (м. Краматорськ). ksu-13.04@mail.ru

Рецензент: **Заблодська І.В.**, д.е.н., професор